

Anglès, sense vergonya

Des de fa anys una de les principals preocupacions dels habitants d'Anglès i dels municipis propers és l'estat de la carretera que els comunica amb Girona i l'autopista. I no és estrany, perquè la N-141 –la carretera de la vergonya, com l'anomenen– és massa estreta per al trànsit que suporta, en alguns trams passa completament encaixonada entre la muntanya i el Ter i ha de creuar el nucli urbà de Bescanó. La seva millora sembla l'antídot per a una àrea –la que va de Sant Julià del Llor a Amer– que pateix des de fa 30 anys un procés de desindustrialització i d'estancament econòmic i demogràfic fruit, sobretot, de la crisi del tèxtil.

Cal que la N-141 deixi de ser la carretera de la vergonya, però és evident que amb això no n'hi ha prou per capgirar la tendència. Una nova carretera serà molt benvinguda per qui visqui a Anglès i treballi a Girona i, a més, pot atraure nova població que cerqui un habitatge més assequible. Però no és una condició suficient per assegurar la implantació d'empreses de fora –que disposen d'alternatives en zones més ben comunicades– ni per potenciar les iniciatives empresarials endògenes –una tasca complexa en un territori acostumat a la cultura de l'assalariat. A més, una carretera més ràpida pot repercutir negativament en el comerç, en els bars i en els restaurants, ja que Salt

Fins al 2012

Fins a l'any 1969 el corredor format pels rius Ter i Brugent era aprofitat per la via de tren entre Girona i Olot. Quan es va clausurar, tot el volum de persones que feien el trajecte es va concentrar a la carretera, però sense que se'n millorés el traçat. Avui suporta 7.000 vehicles diaris, molts dels quals són camions vinculats a les explotacions d'àrids que hi ha al llarg del Ter. El projecte de millora de la carretera N-141 –que preveu ampliar la secció i construir túnels, viaductes i variants– ja està fet, però les obres no s'iniciaran fins al 2012.

i Girona estaran més a prop. Gràcies a la carretera Anglès podrà mantenir i fins i tot incrementar la població, però corre el risc de convertir-se en un poble dormitori, sense vida, sense comerç i sense activitat.

Anglès té prou potencial per fer un projecte de ciutat que eviti la subordinació absoluta amb Girona i que li permeti, fins i tot, liderar els municipis del seu entorn. Però avui poca gent sap que la vila vella d'Anglès, amb els seus arcs i finestrals gòtics, és un dels conjunts històrics més interessants de les comarques gironines. O que disposa d'un patrimoni industrial vinculat al tèxtil més que notable, des dels molins i les sèquies medievals fins al vapor de la Burés, del principi del segle xx, una de les principals joies de l'arqueologia industrial de Catalunya. O que, malgrat la crisi, manté una de les empreses tèxtils més importants d'Europa –Antex–, i es troba en una situació geogràfica molt bona per atraure indústries del sector carni que no troben sòl a Girona o Olot. I per si tot això no ha convençut algú per creure en Anglès, al bell mig del poble, en un magnífic edifici modernista, hi ha l'Aliança, un dels pocs restaurants amb estrella Michelin de les comarques gironines.

L'Ajuntament d'Anglès, juntament amb el Consorci Ter Brugent, comença a ser conscient de la necessitat de promocionar i dinamitzar el territori per atreure inversions, empreses i visitants, i ha començat a endegar algunes iniciatives. Perquè del que es tracta és que la futura carretera no serveixi només per anar d'Anglès a Girona sinó també de Girona a Anglès. I per això la vila ha de ser capaç de mostrar els seus atractius. Sense vergonya.

